

हेमव

हेमपर्वतः, पुं (हेममयः पर्वतः ।) सुमेरुगिरिः ।
इति हलायुधः ॥
हेमपर्वं क्ली, (हेमवर्णं पुष्पम् ।) अशोकपुष्पम् ।
जवापुष्पम् । इति मेदिनी ॥
हेमपुष्पः, पुं । हेमवर्णं पुष्पं यस्य । चम्पकहृत्तः ।
इति शब्दचन्द्रिका । (अस्व पर्यायो यथा,—
“वाग्देवसम्पकः प्रोक्तो हेमपुष्पश्च स स्मृतः ॥”
अशोकः । अस्व पर्यायो यथा,—
अशोको हेमपुष्पश्च बच्चुलस्तास्रपन्नवः ।
कहेलिः पिण्डपुष्पश्च गन्धपुष्पो नटस्तथा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
हेमपुष्पकः, पुं, (हेमवर्णं पुष्पं यस्य । कर् ।)
चम्पकहृत्तः । इत्यमरः । २ । ४ । ६३ ॥ शोधः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हेमपुष्पिका, स्त्री, हेमवर्णं पुष्पं यस्याः । कन्
+ टाप् । अत इत्त्वम् । । स्वर्णयुष्पिका । इत्य-
मरः । २ । ४ । ७१ ॥ (तथास्याः पर्यायः ।
“युष्पिका गणिकास्वहा सा पीता हेमपुष्पिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
हेमपुष्पी, स्त्री, (हेमवर्णं पुष्पमस्याः । गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) मञ्जिष्ठा । इति शब्दमाला ॥
स्वर्णजीवन्ती । इन्द्रवाक्णी । स्वर्णुली । सुपली ।
कण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥
हेमफला, स्त्री, हेमवर्णां फलान्यस्याः ।)
स्वर्णकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥
हेममाला, स्त्री, यमपत्नी । इति कैचित् । हेम-
निर्मिता माता ।) स्वर्णसूक् ।
हेममाली, [नृ] पुं, (हेमेव किरणानां माला-
स्वस्य । इतिः ।) सूर्यः । यथा भविष्ये ।
“या शक्ता कुरुशार्ङ्ग ! वैशाखे मासि वै
तिथिः ।
ततोया साक्षया लोके गौर्वाणेरभिवन्दिता ॥
योऽस्यां ददाति कारकान् वारिवाजसमन्वि-
तान् ।
स याति पुरुषो वीर ! लोकान् वै हेम-
मालिनः ॥”
हेममालिनः सूर्यस्य । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(स्वर्णमालाविशिष्टे, त्रि ॥)
हेमयुष्पिका, स्त्री, (हेमवर्णा युष्पिका ।) स्वर्ण-
युष्पिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
हेमरागिणी, स्त्री, (हेम इय रागोऽस्या
अस्तीति । इतिः । ङीष् ।) हरिद्रा । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
हेमलः, पुं, (हेम तदर्थं स्नाति च्छ्वातीति । सा +
कः ।) स्वर्णकारः । ककलाशः । प्रस्तरभेदः ।
स तु कषपापाशः । इति मेदिनी ॥
हेमलता, स्त्री, (हेमवर्णा लता ।) स्वर्णजीवन्ती ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वर्णजीवन्तीशब्देऽस्या
विषयो ज्ञातव्यः ॥)
हेमवलं, क्ली, (हेमना वलते शोभते इति ।
वल् + षच् ।) मौक्तिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हेमवलमिति साधुपाठः ॥

हेमह

हेमशङ्कः, पुं, (हेमवर्णः शङ्कोऽस्य ।) विष्णुः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हेमशिखा, स्त्री, (हेमवर्णा शिखास्याः ।) स्वर्णं
चीरी । इति शब्दरत्नावली ॥
हेमसार, क्ली, (हेम सारयति निर्मूलो करो-
तीति । स + षिच् + षच् ।) तुल्यम् । यथा—
“तुल्यके तु शिखिषावं हेमसारं मयूरकम् ॥”
इति रसचन्द्रिका ॥
हेमसूतकं, क्ली, (हेमः सूतमत्र । कर् ।)
हारविशेषः । इति धरणिः ॥
हेमहस्तिरथः, पुं, (हेमनिर्मितहस्तिविशिष्टो
रथो यत्र । स तु दानार्थं कल्पितः ।) महा-
दानविशेषः । तद्विवरणं यथा,—
“अथातः संप्रवक्ष्यामि हेमहस्तिरथं शुभम् ।
यस्य प्रदानात् भवनं वैष्णवं याति मानवः ॥
पुष्पां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदान-
वत् ।
विप्रवाचनकं कुर्यात् लोकेयावाहनं बुधः ॥
ऋत्विक्पञ्चपञ्चभूषणाच्छादानादिकम् ।
अवाप्युपीतितस्तद्ब्रह्मणैः सह भोजनम् ॥
कुर्यात् पुष्परथाकारं काञ्चन मणिमण्डि-
तम् ।
वक्रभीभिर्विचित्राभिश्चतुष्क्रमसन्वितम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्मार्कशिवसंयुतम् ।
मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्मणा चैव समन्वितम् ॥
कृष्णाजिनतिलद्रोणं कृत्वा संस्थापयेद्रथम् ।
तथाष्टादश धान्यानि भाजनासनचन्दनैः ॥
दीपकोपानहृत्तददर्पणं पादुकान्वितम् ।
ध्वजे तु गरुडं कुर्यात् कूर्वराये विनायकम् ॥
नानाफलसमायुक्तमुपरिष्ठाहितानकम् ।
कौषेयपञ्चवस्तत्र अन्धानकुसुमान्वितम् ॥
चतुर्भिः कलसैः मार्गं गौभिरष्टाभिरन्वितम् ।
चतुर्भिर्हेममातङ्गैर्मुक्तादासविभूषितम् ॥
स्वरूपतः करिभ्यान्तु युक्तं कृत्वा निवेदयेत् ।
कुर्यात् पञ्चपलादूर्ध्वमभावादपि शक्तितः ॥
ततो मङ्गलशब्देन स्नापितो वेदपुङ्गवैः ।
त्रिः प्रदक्षिणमाहृत्य च्छ्वातीकुसुमाञ्जलिः ॥
इममुच्चारयन्मन्त्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
ममो नमः शङ्करपद्मजार्क-
लोकेशविद्याधरवासुदेवैः ।
त्वं मन्यसे म्रिद पुराण यज्ञ
तीजोमयस्यन्दन पाहि तस्मात् ॥
यत्तत् पदं परमशुद्धतमं सुरारि-
रानन्दहेतु गुणरूपविमुक्तमस्तः ।
योगिकमानसदृशो मुनयः समाधौ
पश्यन्ति तत्त्वमसि नाथ रयेऽधिष्ठितः ॥
यस्मात्त्वमेव भवसागरसंभूताना-
मानन्दभाण्डहतमध्वरपानपात्रम् ।
तस्माद्दधौघममनेन कुहप्रसादं
चामीकरभरथमाधवसंप्रदानात् ॥
इत्थं प्रणम्य कनकेभरथप्रदानं
यः कारयेत् सकसपापविमुक्तदेहः ।

हेयः

विद्याधरामरमुनीन्द्रगणाभिजुष्टं
प्राप्तोत्सवी पदमतीन्द्रियमिन्दुमौलीः ॥
कृतदुरितवितानादुत्ससहस्रजाल-
व्यतिकरकृतदाहोद्वेगभाजोऽपि बन्धुन् ।
नयति च पितृपुत्रान् बान्धवानप्यगेषान्
कृतगजरथदान शान्तरतं सद्य विष्णोः ॥”
इति मत्स्यपुराणे महादानानुकीर्तने हेम-
हस्तिरथप्रदानिको नाम २८२ अध्यायः ॥
हेमा, [नृ] पुं, बुधग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हेमा, स्त्री, (हेम हेमवर्णमस्यस्या इति अच् ।
टाप् ।) अश्वरसः । सुन्दरी स्त्री । इति
कैचित् ॥
हेमाङ्गः, पुं, (हेमेव पीतवर्णमङ्गं यस्य ।) गरुडः ।
सिंहः । सुमेरुः । ब्रह्मा । इति मेदिनी । चम्पक-
हृत्तः । इति शब्दरत्नावली । विष्णुः । इति
तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ हेमवर्णशरीरे, क्ली ।
तदयुक्तो, त्रि ॥
हेमाद्रिः, पुं, (हेममयोऽद्रिः ।) सुमेरुपर्वतः ।
इत्यमरः । १ । १ । ५२ ॥ चाक्षिराजविशेषः ॥
स च चिन्तामणिकामधेनुकल्पद्रुमनामक-
स्मृतिसंघकारकः । यथा,—
“तस्यास्ति नाम हेमाद्रिः सर्वश्रीकरण-
प्रभुः ।
निजोदारतया यत्र सर्वश्रीकरणप्रभुः ॥
अनेन चिन्तामणिकामधेनु-
कल्पद्रुमनार्थजनाय दत्तान् ।
विलोक्य गृहे किममुष्य सर्व-
गोर्वाणनायोऽपि करप्रदोऽभूत् ॥
अथासुना धर्मकथादरिद्रं
बैलोक्यमालोक्य कलेर्बलेन ।
तस्योपकारे दधतानुचिन्तां
चिन्तामणिः प्रादुरकारि चारुः ॥
पञ्चखण्डात्मके शास्त्रे व्रतखण्डानन्तरम् ।
दानखण्डमिदं तत्र हितोयमथ कथ्यते ॥”
इति तत्कृतचतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डीय-
श्लोकाः ॥
हेमाद्रिगणः, पुं, (हेमाद्रौ जीर्थ्यतीति । जृ +
ञ्च् ।) स्वर्णचीरी । इति रत्नमाला । (अस्व
पर्यायविवरणादिकं स्वर्णचीरीशब्दे ज्ञात-
व्यम् ॥)
हेमाङ्गः, पुं, (हेम हेमवर्णमाङ्गयते स्ववर्णेन
सहति इति । आ + ङे + कः ।) वनचम्पकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (हेम पाङ्गा पाङ्गा
यस्य ।) धुस्तूरः । कनकाङ्गयशब्ददर्शनात् ॥
हेमाङ्गा, स्त्री, (हेम पाङ्गा पाङ्गा पाङ्गा
यस्याः ।) स्वर्णजीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
हेमा, पुं, बुधग्रहः । यथा,—
“हेलिः सूर्यश्चन्द्रमाः शीतरश्मि-
हेमा विजज्ञो बोधनश्चेन्द्रपुत्रः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
हेयः, त्रि, (हा + षचो यत् ।) १ । १ । ८०
इति यत् । “ईदयति । १ । ४ । ६५ । इति